

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 121: Forslag til lov om ophævelse af lov om garantier for lån til erhvervelse eller ombygning af mindre fragtskibe og om ændring af lov om statsautoriserede revisorer, lov om registrerede revisorer, lov om omsætning af fast ejendom, lov om uddannelse af maskinmestre, lov om søfartsuddannelse samt lov om forsikringsformidling. (Nedlæggelse af visse råd, nævnt m.v. på erhvervsområdet).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 21/3 2002. Betænkning 12/4 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Første behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse. (Ændrede omprioriteringsmuligheder m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 13/3 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ulrik Kragh (V):

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse vedrører ændrede omprioriteringsmuligheder.

Kl. 15.10

Det, sagen drejer sig om, er, at man ved lån til sanering eller byfornyelse har ydet en ydelsesstøtte til lånene. De lån, der er optaget for år tilbage, forrentes med 8-9 pct., og det ville være en fordel, såfremt man kunne omprioritere disse lån således, at statens ydelsesstøtte kunne sænkes. Det er imidlertid således, at ejerne ingen fordel har af at lave en omprioritering. De står som debitorer og er derfor ansvarlige for at tage beslutningen, men i og med at ydelsesstøtten nedsættes, i takt med at man har en mindre udgift, er der altså intet incitament til at lave omprioriteringen.

Staten har mulighed for at mindske sine tilskud, har vi fundet ud af, og har derfor en mulighed for at hente en engangsindtægt på 150 mio. kr., hvis denne omprioritering bliver fremskyndet eller igangsat. Derfor foreslås det, at skattepligtige ejere får en reduktion på 30 pct. af ydelsesnedsættelsen, og at ikkekattepligtige ejere får en reduktion på 10 pct., men med mulighed for ret til uændret løbetid til det nærmeste hele år. Ejerne får hele ydelsesstøtten, altså hele gevinsten, det første år.

Årsagen til, at der er forskel på dem, der er benævnt som skattepligtige, og dem, der er benævnt som ikkekattepligtige, er, at der naturligvis er en forskel, i og med om man skal betale skat eller ej. Her vil man altså lave ensartethed og skabe balance i tingene. Når hele det første års ydelse gives til ejerne, er det for at undgå, at man kommer ind i et likviditetsproblem som ejer, når det er sådan, at prioriteringen laves om.

Det er alt i alt et fornuftigt forslag, som giver mulighed for, at staten kan få 150 mio. kr. i kassen, uden at der er nogen, der bliver tabere. Det er et godt forslag, som vi vil anbefale.

Ud over de nævnte ting er der nogle enkelte konsekvensreguleringer i forhold til anden lovgivning. Der er en tilpasning af fradragsberettigede renteudgifter fra 32 til 30 pct. og en ændring af lov om bygningsfredning, hvorefter kulturministeren udpeger bygninger som bevaringsværdige, så de også opnår mulighed for støtte, jf. lov om byfornyelse.